

1. Ne zú - go - lódj, ha lá - tod a hi - tet - lent,
Ne kö - ves - sed, mit a ha - mis em - ber tett,
Csa - lárd - ko - dott, az Is - ten - től mesz - sze ment,
Te csak bíz - zál, és vár - jad az Úr Is - tent.

2. Igen hamar mert mindazok elvesznek, / Kik a földön hamisan cselekszenek, / Mint a széna a mezőn, elszáradnak, / Ahogyan a falevelek, elhullnak.
3. Gyönyörködjél te csak az egy Istenben, / És megadja kívánságát szívednek, / Benne bízzál, tartsad gondviselődnék, / Így ő lesz majd pártolója ügyednek.
4. Az igazakat az Isten szereti, / Ezért őket soha el nem felejtí, / Hanem őket mindörökké megőrzi, / A hitetleneket pedig elveszti.
5. Ó, keresztyén, te az Úr Istent várjad, / Lábadat az ő útjain megtartsad, / Hogy Istennek segítségét meglássad, / És magadat ő kezébe ajánljad.
6. A gonoszokat az Isten megrontja, / Az igazakat pedig ő megtartja, / Nyomorúságából megszabadítja, / Minden jóval őket örökké áldja.